

дадемъ още по грошъ; за раздѣляніе остануть 4 гроша. Най-
 20 сѣтиѣ като раздадемъ всякому още по грошъ — не
 —4 ще остане ничто.

Отъ това видѣхмы, че за раздѣляніе 20 гро-
 16 ша между 4 работници, нѣ едно по друго изваж-
 —4 дахмы по 4 гр. изъ 20 гроша, доклѣ не останѣ
 12 ничто. Още видѣхмы, че всякому работнику ся из-
 —4 даде толкова пѣти по грошъ, колко-то пѣти 4 гроша
 8 трѣбване да ся изваждатъ изъ 20 гроша, или съ
 —4 други думы, колко-то пѣти 4 гр. ся съдръжатъ въ
 4 20 гр., та найдохмы, че всякой работникъ получи
 —4 5 пѣти по грошъ или 5 гроша. Наопаки: ако вся-
 0 кому работнику сж ся падижли по 5 гроша, то на
 4 работници е издадено 4 по 5 или 20 гроша.

Отъ това ся види, че казана-та задавка ся рѣ-
 шява съ дѣйствіе противоположно на умноженіе-то; то-
 ва дѣйствіе ся нарича *дѣленіе*. И така *дѣленіе е дѣй-*
ствіе, по кое-що едно ошѣ двѣ дадени числа ся дѣли
на толкова равны чѣсти, колко-що друго-що число
има у себе единицы, или по кое-що ся познава, кол-
ко пѣти едно число ся съдръжава въ друго.

Число-то (въ нашихъ-тѣхъ задавкѣхъ 20), кое-то ся
 дѣли, нарича ся *дѣлимо*; число-то (въ нашихъ-тѣхъ за-
 давкѣхъ 4), съ кое-то ся дѣли, нарича ся *дѣлишель*;
 а онова число (въ нашихъ-тѣхъ задавкѣхъ 5), кое-то из-
 лиза отъ дѣленіе-то и показва равны-ты чѣсти, или
 колко пѣти ся съдръжи дѣлитель-тѣ въ дѣлимо-то,
 зѣве ся *чѣстно*.

За да ся покаже, че едно число трѣбва да ся
 раздѣли на друго, турятъ помежду имъ знакъ : или
 прѣмѣхъ чрътъ —, кой-то показва *раздѣлено на*.

Така $20 : 4 = 5$, или $\frac{20}{4} = 5$ ще рѣче: 20, раздѣлено
 на 4, равно е съ 5; или 4 въ 20 ся съдръжава 5
 пѣти; или просто: 4 въ 20 дава 5.